

Hän ei tiennyt mitä rakkaus on

Kirj. M. S.
(Jatkoa)

Hänellä oli hyvin ikävä joitakin päiviä, kunnes hän sai rakastetultaan kirjeen, joka oli toivoa ja rakkautta täynnä ja niin haihtui hänen kaihonsa tulevaisuuden toivoon.

Uudessa paikassa oli hänellä yhtä paljon viettelyksiä kuin ennenkin. — Hänen kauneutensa ei ollut vielä kärsinyt seikkailuista Ralphin kanssa. Ollen äärimmäisen kevytmielinen, hänen suhteensa Ralphiin oli omiaan vain hetken pitämään häntä alakuloisena hänen poismuutonsa jälkeen. Tarjouksia hänellä oli kyllä ja kun Ralph kerran luvan antoi, alkoi hän entistä leikkilään nuorten miesten kanssa.

Kului joitakin kuukausia. — Eräs sen talon miehiä, jossa Hanna ensin palveli, muutti tänne, jossa hän nyt oli, asumaan. Hän tiesi, että Hanna oli Ralphin kanssa kihloissa. Tämä mies oli yksi, jolle Hanna oli antanut rukkaset. Mustasukkaisuudesta ja kostonhalusta kirjotti hän Ralphille nimettömän kirjeen ja selitti Hannan menettelyä täällä niin räikeästi kuin hän suinkin osasi.

Tämä oli Ralphille makupala. Tästä hän oli miettinyt jo kauan aikaa, että miten saada tieto, että josko Hanna seurustele vastaisen sukupuolen kanssa. Luvan seurusteluun antoi hän itse ja tarkoituksellisesti, sillä hänellä ei ollut koskaan aikomustakaan mennä avioliittoon tämän tytön kanssa. — Nyt oli hänellä valti kädessä. Hän ryhtyi heti kirjoittamaan erokirjettä ja selitti, että hän oli saattanut itsensä onnettomuuteen olemalla uskoton hänelle. Tämän jälkeen seurasi useita kirjeitä. Tyttö selitti, että hän on vapaasti seurustellut "ajan kuluksi" hänen itsensä antamalla luvalla. Mutta Ralph oli päätöksensä tehnyt: hän kirjotti ankaran tuomitsevan kirjeen Hannalle, leimasi hänet huonoksi naiseksi, joka oli valmis uhraamaan puhtautensa kenelle miehelle tahansa, ja että hän ei usko mitään hyvää hänestä. Osotti miten herkkä hän oli ollut hänelle (Ralphille), "samanlainen olet kenelle hyvänsä", väitti poika. Hanna kirjotti useampia kirjeitä, rukoillen ja selittäen asian todellisuutta, vaan kaikki oli turhaa, poika ei enää vastannut eikä välittänyt hänestä.

Tämä oli ensimmäinen suuri suru, joka oli Hannan elämäntapaalelle asetunut. Hän oli niin onneton jonkun aikaa, että hän ei saanut yön eikä päivän rauhaa.

Tuo törkeä ilmiantaja vielä tämän lisäksi teki parhaansa mustataakseen tytön puhtautta täällä hänen työpaikassaan.

Olo täällä kävi aivan sietämättömäksi. Miehet heittelivät pilkkapuheita hänelle vasten kasvoja, ja niin hän päätti lähteä kotoa kohden.

Talvikin oli jo kulunut, että oli jo huhtikuu. Hän ansaitsi melkosen hyvää palkkaa ja poikamaailma oli ollut hänelle taloudelliseksi hyödyksi. Hän osasi heittä narrata niin, että hän sai lahjoina useampia pukuja ja muuta rikkamaa, niin että hän oli varma, että hän tulisi toimeen jonkun aikaa kotonakin.

Hän ei ollut vielä seitsemääkään toista vanha ja niin paljon kokenut. Ralphille oli hän uhrannut puhtautensa tietämättömänä, että "maailmassa on paljon, paljon vääryyttä, ja tietämättöminä mitä rakkaus on."

Luonto oli hänelle suosiollinen niin että hänelle ei tullut mitään näkyvää seurasta seikkailuistaan Ralphin kanssa. Ainoastaan suru hänen sisimmässään painoi häntä kipeästi.

Hanna tuli kotiansa. Isä oli jo hyvin heikkona sairaana. Hanna päätti olla kotona kesän ajan. Pienet säästönsä antoi hän äidilleen.

Maaseudun poikien pariissa ilmestyi Hannalle taaskin uusia mahdollisuuksia. Hän oli nyt paljon kokenempi kuin edellisenä vuonna. Hän oli kaunis. Mutta kaupungissa ollessaan oppi hän maalaamaan itseään niin, että noiden yksinkertaisten maalauspöydien silmissä oli hän enkeli verrattuna toisiin tyttöihin. — Hanna tunsi, että hänen oli nyt paljon vaikeampi kestä viettelyksiä kuin ennen.

Pojat täällä kilvan veivät häntä huvimatkoille. He olivat mustasukkaisia tytön tähden. Hannalla oli vara vaihtaa poikaa vaikka joka ilta.

Kerran eräänä iltana haki häntä kotoaan eräs Elmeri niminen suuren talon poika autollaan. Mutta Hanna mielistyi tanssiaisissa erääseen naapurikylän poikaan, joka ehdotti, että he yhdessä lähtisivät kotia. Tyttö vastasi myöntävästi.

— Tästä teostaan minä koston sille tytölle, sanoi Elmeri poikatovereilleen. Ja hän kostikin. Tytön mieltään pahaa naivistamatta haki poika häntä taaskin autoajalulle. Tyttö lähti hänen kanssaan. Ja kun hän oli ajanut kauppalan seudulle, pyysytti hän auton ja houkutteli Hannan ulos kaarastaan. Sitten meni itse muka konetta rukkaamaan, mutta hän rukkasiin koneen käyntiin ja lähti ajamaan hurjaa vauhtia, tyttö jäädessä tielle seisomaan.

Hanna oli ensin niin hämmästynyt, että hän ei tiennyt mitä tehdä. Kotiako mennä vai jäädäkö kauppaan yöksi.

Hänen enonsa tapasi hänet tiellä ja tahtoi häntä lähtemään kotia, vaan Hanna ei lähtenyt. Sensijaan meni hän erään nuoren naimisissa olevan tuttavansa luo yöksi. Tämä Mrs. Friberg oli nainen, joka melkein lapsena oli joutunut haaksirikoon seikkaillessaan vastaisen sukupuolen kanssa. Hänen ja miehensä välillä vallitsi ääretön mustasukkaisuus. He molemmat olivat uskottomia toisilleen, ja molemmat kiusasivat toisiaan. Mies oli riidan alottanut, hän ei ollut uskollinen vaimolleen ja kostoksi miehelleen heittäntyi Mrs. Friberg tahallaan huonoksi naiseksi. Kukaan naapuristosta kuitenkaan ei varmaan tiennyt hänen menettelyään. Huhua kyllä kulki, vaan varmoja todisteita ei ollut kenelläkään.

Tämän naisen luokse meni Hanna yösijaansa etsimään. Mrs. Friberg ihastui kun tyttö tuli hänen asunnolleen. Oli ilta myöhä, lähellä kello kymmentä, mutta Mrs. Friberg oli täydessä puheessa.

— Sepä oli hauskaa, että tulit, sanoi hän Hannalle. — Nyt on niin kaunis kuutamo, menkäämme ulos kävelemään, ehdotti hän tytölle.

Hanna suostui ehdotukseen ja niin he lähtivät ulos.

He kävelivät kauan pitkin teitä taapaamatta ketään. Lopulta kyllästyivät he kävelyyn ja istuivat erään tien risteykseen. Siinä istuivat he ja puhelivat kaikenlaista toista tuntia.

Silloin huomasivat he pari mustaa olentoa lähenevän paikkaa, jossa he istuivat. Kun he tulivat lähemmäksi erottivat he että ne olivat miehiä, ja lopulla tunsivat he heidät Mrs. Fribergin langoksi ja eräs kielinen, Mr. Manley.

(Jatk.)

Leikkiä ja taidetta

(Sosialistisesta kuukausilehdestä)

Käsitellessään tätä aivan uutta ja varsinkin kaikille nuoren sukupolven kasvattajille, niin vanhemmille kuin opettajillekin mitään mielenkiintoisinta aihetta, näyttää prof. Yrjö Hirn kirjassaan "Leikkiä ja taidetta", kuinka lasten leikillä, tuolla kehkeyttämällä taidetuotannolla, on paljon yhteistä täyskypsän taide-toiminnan kanssa. Lasten leluissa, lauluissa, tansseissa ja pik-

kuteattereissa ovat jo ne perusominaisuudet olemassa, jotka kohtivat kaiken varsinaisen taide- tuotannon korkeampaan aatteelliseen ja sivistykselliseen arvoon.

Hirn huomauttaa, että leikkikalujen tutkiminen on jo saanut suuren merkityksensä yhteiskuntatieteessäkin:

"Tuskinpa voitaneen meidän päivinämme kirjoittaa täydellistä sivistyshistoriaa suomatta siinä omaa lukuaan leikkikaluille; eikä myöskään käyne järjestäminen täydellistä historiallista museota myöntämättä ainakin muutamia lasikkoja esineille, jotka valaisevat lasten leikkejä ja askaruksia. Miten merkityksellisiä leikkikalut näyttänevätkään valtiollisten aikakirjain piirittäjin mielestä ovat ne kuitenkin yhä enemmän alkaneet kiinnittää uudemman tutkimuksen huomiota. Viimeisimpinä vuosina on julkaistu suuria teoksia eri kansain ja eri aikojen leikkikalusta, on pantu toimeen erikoisia näyttelyjä valaisemaan eri maiden leikkikaluteollisuuden tilaa ja ompa perustettu erikoisen seurakin kaikkien niiden kysymysten yhteistä tutkimista varten, jotka liittyvät leikkikalujen historiaan ja olettamuksiin kalliistimien, nukkien tai tinasotilaiden kehitysooppiin; keräilijät, jotka mielihyvin ottavat vaarin kaikista heidän harmittoman intolunsa tieteellisistä tai näkö-tieteellisistä puolusteista, ovat ryhtyneet perustamaan vanhojen leikkikalujen kokoelmia aivan samalla tavoin kuin he aikaisemmin olivat laatineet vanhojen rahojen tai vanhojen porsliinituotteiden kokoelmia; ja elleivät oppineet erikoistutkijat ole vielä täysin arvostelleet näitä pieniä lapsellisia tutkimuksen esineitä, niin riippuu se kaikeksi vain siitä, että

leikkikalusta puuttuu se arvokas ikävyys, joka enemmän kuin mikään muu houkuttelee tieteen tantereilla liikuskelevia surullisen hahmon ritareita."

Lasten leikkejä ja huvituksia, joissa ilmenee se mielen lennokkuus ja avara kaiho, joiden avulla jokainen lapsi runoilee itselleen vaihtelevan ja kauniimman maailman kuin tämä nykyinen, ansaitsee tosiaankin katsella suuremmalla kunnioituksella kuin monia yhteiskuntaelämän koameampia laitoksia, sillä niillä on lapsille sama merkitys kuin taiteella ja runoudella aikuisille. Myös niihin sisältyy monia jätettä varhaisempien sukupolvien taiteesta ja runoudesta.

"Jota enemmän runollisuus työnnetään syrjään vallitsevista elämänmuodoista ja ajatustavoista", sanoo Hirn, "sitä mieluummin hakee näitä jätettä sieltä missä lapsellisen leikin kuviteltu yhteiskunta on ne uskollisesti säilyttänyt."

Osoite-ilmoituksia.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoontuu joka torstai klo 2 ip., 713 E. 1st St. — Tervetuloa.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai ilta, kello 8. Osoite: 262 Taylor Ave.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjolas- sa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osoite: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-ilta, kello 8. — Osoite: 719 Montana Ave.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen klo 2 ip. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen klo 2 j.p.p. via kokouksen loputtua

MITÄ SISÄLTÄÄ PELTO JA KOTI & OSUUS-TOIMINTALEHTI

50 Pros.

Osuustoiminta asioita —
sekä teoriaa että käytäntöä

Puolet lehden palstoista siis omistetaan yksinomaan osuustoiminnalle.

TOVERIT! Jos siis vähääkään harrastatte osuustoimintaa, tai haluatte siihen tutustua, niin tilatkaa itsellenne PELTO JA KOTI & OSUUSTOIMINTALEHTI.

Pelto ja Koti Ammattilehtenä

Pelto ja Koti käsittelee edelleen myöskin maataloudellisia ammattitietoja, kuten:

Maanviljelystä

Karjanhoitoa

Siipikarjanhoitoa

Kasvitarhanhoitoa

Ruokatarvikkeiden säilöönpanoa

Sähkökoneiden hoitoa

Maitotaloutta

Kotitaloutta, y. m.

Onko siis ihme, että Pelto ja Koti-lehteä nimitetään aivan yleisesti MAANVILJELIJÄIN TIETOKÄSIKIRJAKSI, kun siinä käsitellään farmarin asiat jotakuinkin a:sta o:hon.

Jos sinulla on pienikin tilkku maata, niin tilaa itsellesi tämä ammattilehti.

Ajattelle, että Pelto ja Koti & Osuustoimintalehti viikko-lehtenäkin ollen maksaa vain \$1.50 vk. ja 90c 6 kk. (Canadaan ja Suomeen 1.75 vk. ja \$1.05 6 kk.)

Käsitteä Pelto ja Kodin hyödyllisyyden merkitset varmaan tilauksen heti allaolevaan lippuseen.

TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

Lähettkää minulle PELTO JA KOTI vuodeksi
allaolevalla osotteella. Maksuksi seuraa mukana \$.....

Nimi.....

Osoite.....

HUOM! Antakaa tämä lippunen täytettynä paikkakuntanne asiamiehelle, tai lähettäkää suoraan konttorimme.